

Крихке серце. Книга 2

КУПИТИ

Про книгу

Ось уже три місяці Розі прокручує в голові кілька рядків із прощального листа Адама, де той чітко дає зрозуміти, що не зацікавлений у стосунках. Три місяці вона намагається відпустити минуле й віднайти в собі сили рухатися далі. Єдине, що не дає Розі збожеволіти, — це улюблена справа.

Вона з головою поринає в роботу, сподіваючись повернути своєму шоу колишню популярність. Та щойно справи йдуть угору й з'являється надія, що біль від спогадів мине, в її життя знову вривається Адам. Позбувшись залежності й відчувши в собі сили, він прагне почати все спочатку. Та чи готова тепер уже Розі до справжніх стосунків з Адамом?

Для Тані та Єви

Пролог

Розі

Серпень

Адаме,

не треба ні за що просити вибачення.
Я неймовірно пишаюся тобою — тим, що
ти звернувся по допомогу. Бажаю тобі
всього найкращого. Подумки я поруч на
кожному кроці цього шляху, хоча чудово
розумію, що ти просто мушиш зараз
поставити крапку в наших стосунках.
Якщо тобі щось знадобиться, будь ласка,
не зволікай і пиши мені.

Твоя Розі

Прочитано

Вересень

Адаме,

понад місяці обдумуючи все, що між нами
трапилося, я дещо усвідомила, і мені

важливо, аби ти знав:
я не марно витратила свій час на тебе.
Ти збагатив моє життя своїми сухими
жартами, своєю манерою слухати
й розуміти мене, як ніхто інший, своїми
ямочками та всіма чарівними дрібничками,
які роблять тебе тим, хто ти є. Ти дуже
багато значиш для мене. Мені б хотілося,
щоб ти це розумів.

Твоя Розі

Прочитано

Жовтень

Адаме,

я переїхала, тож твоє королівство
знову належатиме тільки тобі, коли ти
повернешся. Я лише хотіла коротко
повідомити. Дуже сподіваюся, що тобі
вже краще. І я хотіла сказати, що ті
слова, які я промовила під час нашої
останньої телефонної розмови,
все ще актуальні:
мені тебе не вистачає.
Мені тебе так сильно не вистачає.
я б дуже хотіла показати тобі, що в моїх
руках твоє серце буде в безпеці.

Твоя Розі

Не вдалося доставити повідомлення.

Адам

Серпень

Мені дали зошит, аби я фіксував свій прогрес. Шикарно. Просто шикарно!
Мій сьогоднішній прогрес?
Мені вдалося наблювати безпосередньо в унітаз, а не біля нього.
Крім того, я отримав свій телефон на годину лише для того, щоб побачити, як сотні людей надсилають мені повідомлення.
Та насправді тільки одна з них мене щиро зацікавила.
Розі.
Завжди тільки Розі.
Однак я розумію, що це марно.
Безнадійно. Як і все моє паскудне життя.

Вересень

Я все ще не можу спати й бачу речі, які не хочу бачити, тому що мене змушують постійно про них згадувати. Поволі мені все це набридає. Я збіса виснажений.
Я ще ніколи до цього не відчував такого

знесилення. Кожен день — боротьба.
Мої руки тремтять. Щотижня я гладшаю.
Серце шалено калатає, й іноді мені
здається, що в мене серцевий напад.
У хвилини найбільшої знемоги я бажаю,
щоб мене дійсно вхопив удар. Не знаю,
скільки я ще протримаюся.
Але в такі моменти я згадую хлопців.
Маму й батька. І Розі, хоч і проти
своєї волі.
я — не та людина, на яку вони всі
заслужують. Але я працюю над тим,
щоб стати таким, хай би який біль
я відчував. І я впораюся.
Їй-богу, я впораюся.

Жовтень

Ще стільки всього попереду! Новий етап.
Нові можливості. І нові ліки.
Тепер, коли ми нарешті визначилися
з пігулками, які моє тіло нормально
сприймає, справи пішли вгору. Уже кілька
тижнів я не так сильно ненавиджу себе
і моє серце б'ється спокійно й рівномірно.
Я пробую щось нове, як Джохар мені
й порадив. Малюю. Читаю.
Пишу нові пісні.
Хоч мені це все і вдається, іноді однаково
почуваюся доволі кепсько. Я боюся того
дня, коли вийду звідси й повернуся до
старих звичок. Терапевт знайшов гарну

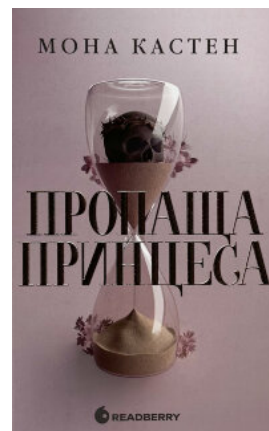
метафору моїм страхам. Він вважає, що якщо я продовжу працювати над собою, то позбудуся залежності. Отже, значущі речі — на першому плані. Вони — неначе чудова пісня. Мелодія, яка заповнює концертний стадіон із десятками тисяч людей. Залежність, на противагу їм, — це статичний фоновий шум. Він існує, але його легко почати ігнорувати, доки в якийсь момент зовсім не перестану його помічати. Я майже готовий у це повірити. Майже.

Рекомендована література

Пекельна пісня

Дует наш темний

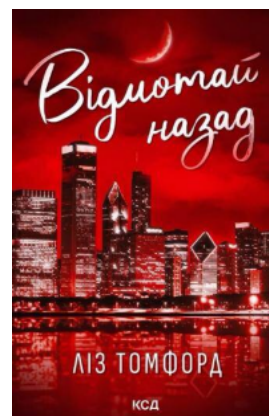

Пропаша принцеса

Слабке серце. Книга 2

Дари волхвів. Історії під
різдвяні дзвони

Відмотай назад. Місто
вітрів. Книга 5

Перейти до категорії
Романи

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ